

## Posudek školitele bakalářské práce

**Autorka:** Nina LAPÁČKOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

**Téma:** *Komparativní analýza českého a evropského soudnictví* (50 stran včetně glosáře, resumé a seznamu použitých zdrojů, z toho 35 stran vlastního textu)

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala náročné téma, když se i při vědomí jejich odlišné právní povahy pokusila popsat český a evropský soudní systém s cílem „zjistit zda a do jaké míry jsou odlišné nebo naopak podobné“ (s. 8).

Přínosná je snaha autorky o porovnání organizační struktury českého a evropského soudnictví, stejně jako pokus o vystižení jejich vzájemného vztahu. Na druhou stranu se zdá, že autorka si vzhledem k neprávnické profilaci studovaného oboru zvolila příliš „velké sousto“, což se projevuje zejména v pasážích vyžadujících vyšší míru znalostí z teorie českého i evropského práva.

Komparativnímu zadání odpovídá zrcadlová struktura práce, když autorka analyzuje dané parametry mimo úvod a závěr ve čtyřech kapitolách, v nichž se věnuje traktovaným aspektům ve střídavém rytmu pro oba soudní systémy. V první kapitole tak nejprve přibližuje právní základ českého a evropského soudnictví, zatímco v následujících dvou kapitolách se věnuje jejich organizaci a procesním funkcím. Ve čtvrté kapitole se pak pokouší syntetizovat jednotlivé rozdíly a podobnosti za účelem jejich srovnání a zhodnocení.

Po věcné stránce je práce zdařilá jen částečně, neboť autorka se sice snažila vyvarovat faktických nepřesností, což se jí však ne vždy podařilo. Proto se setkáme např. s chybným označením Ústavního soudu za „hierarchicky nejvýše postavený soudní orgán v českém soudním systému“ na s. 10 nebo tamtéž s mylným označením Maastrichtské smlouvy ve spojení s Evropskou unií za smlouvu revizní. Jiné nepřesnosti nacházíme v jádrové komparativní kapitole, kde např. autorka mylně tvrdí, že „zásada přímého účinku vyplynula z rozsudku *Van Duyn*“, což platí jen u směrnic, a samotná zásada byla formulována o více než deset let dříve v rozsudku *Van Gend*. Místy lze rovněž vyzorovat určitou obtíž autorky udržet myšlenky v dostatečně sevřeném rámci vymezeném názvy jednotlivých dílčích částí, objevují se tak dubletní pasáže, kde autorka opětovně zpracovává již podanou informaci (např. dvojí pojednání o soudcích zpravodajích a referendářích na s. 17 a 20.) Sporná místa se vyskytují i v jádrové srovnávací kapitole, např. tvrzení o shodné oblasti působnosti vrcholných soudních orgánů na s. 38. Rovněž pojednání o funkcích studovaných soudních systémů nemusí být vnímáno všemi čtenáři pozitivně.

Po formální a jazykové stránce práce splňuje kritéria kladená na závěrečné kvalifikační práce, nicméně i zde shledáme jisté nedostatky. V jazykové rovině působí problematičtě zejména nedodržování ustálených terminologických spojení jako např. záměna pojmu „příčinná souvislost“ při vzniku škody za spojení „přímá závislost“ na s. 41. Místy čtenáře též obtěžují překlady a chyby v interpunkci a nízkou jazykovou úroveň má francouzsky psané resumé. Ohledně formy je též možné vytknout ne vždy dokonalou práci s prameny (např. problematičtě citace na s. 34).

Předkládaná bakalářská práce tak působí poměrně kvalitním, byť místy rozpačitým dojmem. Autorka prokázala značný přehled v dané problematice evidentně podložený důkladným studiem zvolené materie. Autorka rovněž prokázala schopnost řádně pracovat s bohatými, nejen internetovými, zdroji. Na druhou stranu se zdá, že autorka nereflektovala v žádoucí míře problémové zadání, které vyžadovalo vzhledem ke skutečnosti odlišného právního rámce studovaných soudních systémů dát v úvodu větší prostor přesnému nastavení sledovaných cílů a srovnávacích kritérií.

Směrem k obhajobě proto doporučuji, aby se autorka zamyslela nad vzájemným vztahem obou soudních soustav v integrované Evropě, kde národní soudní systémy jednotlivých členských států EU, a tudíž i český, jsou při aplikaci evropského práva integrální součástí nadnárodní evropské soudní soustavy.

Přes uvedené výhrady je celkový dojem z předkládané bakalářské práce příznivý. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou **velmi dobře**.

České Budějovice, 5.6.2009

Mgr. et Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

